

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Гуманітарний інститут

«ПОГОДЖЕНО»

Проректор
з науково-методичної та
навчальної роботи

О.Б. Жильцов

« 20 » р.

ПРОГРАМА
підсумкова атестація

для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
спеціальності 8.03030101 Журналістика

Затверджено
на засіданні кафедри журналістики
та нових медіа
протокол № 9 від «17» березня 2016 р.

Завідувач кафедри О.В. Єременко

Київ – 2016

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Гуманітарний інститут

«ПОГОДЖЕНО»
Проректор
з науково-методичної та
навчальної роботи
О.Б. Жильцов
« ____ » _____ 20__ р.

ПРОГРАМА
підсумкова атестація

для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
спеціальності 8.03030101 Журналістика

Затверджено
на засіданні кафедри журналістики
та нових медіа
протокол № 9 від «17 » березня 2016 р.

Завідувач кафедри О.В. Єременко

Київ – 2016

ЗМІСТ

Вступ

1. Загальні вимоги до атестації
2. Етапи та загальний зміст комплексного кваліфікаційного екзамену
3. Вимоги до змісту кваліфікаційних робіт (магістерських робіт)
4. Організація діагностики якості підготовки (атестація)
5. Критерії оцінювання якості підготовки
6. Методичне забезпечення атестації

Список рекомендованої літератури

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Професійна підготовка фахівця – це формування розвиненої, компетентної, здатної швидко адаптуватися до динамічних умов діяльності особистості на основі удосконалення змісту й технологій навчання студента.

Комплексний підсумковий екзамен є важливим завершальним етапом у підготовці фахівця.

Мета цього іспиту полягає не лише у перевірці знань випускників, їх готовності до практичної діяльності за спеціальністю, але й у стимулюванні їх подальшого саморозвитку та самовдосконаленості. Планомірна самотійна робота до комплексного екзамену допомагає систематизувати, глише осмислити, закріпити знання, отримані у процесі вивчення тієї чи іншої дисципліни.

На комплексний екзамен виносяться основні питання з телевиробництва, авторської домінанти телепрограм, розмовних форматів та ток-шоу, глобальної тележурналістики.

Це дає змогу перевірити рівень підготовки майбутніх журналістів, виявити їхнє вміння самотійно поповнювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, сучасних технологіях створення медіапродукту. У системі підготовки майбутнього журналіста важливе місце посідає «Телевиробництво», що вивчає основні етапи і тенденції розвитку світового та вітчизняного телевиробництва, теорію телевиробництва в усіх його складових – теледраматургія, телережисура, режисура монтажу, тележурналістика й ведення телевізійних програм. На комплексних екзаменах студент-випускник має виявити знання щодо індустрії виробництва сучасного телеконтенту, особливостей, організації виробництва будь-якого телепродукту на всіх етапах, сучасного стану ринку телепрограм, особливостей функціонування телерадіокомпаній різних форматів. Сформулювати загальне уявлення про зображально-виражальні засоби телевізійної журналістики, єдність візуально-звукового образу на телеекрані, співвідношення слова та зображення, познайомити з технологією зйомки та підготовки до ефіру аудіовізуального продукту в різних телевізійних жанрах.

Курс «Авторська домінанта в структурі телевізійних програм» покликаний вивчити процес створення авторського аудіовізуального продукту та його цінність з точки зору як комерційного інтересу, так і соціальної значущості. Одне з головних завдань сучасного телебачення – розкріпачення особистості. Сьогодні кожен журналіст має право вільно висловлювати свою думку. Яскравим прикладом цього і є авторські програми на телебаченні. Вони в достатній кількості представлені на центральних та регіональних телеканалах. Однією з основних ознак авторської програми є особлива робота з фактами, яка передбачає особисту інтерпретацію та пояснення. Фактологічна озброєність автора – надійне забезпечення для авторської журналістики. Авторська програма, як будь-яка інша журналістська творчість, має бути чітко систематизована. Звичним для журналістської

творчості є поділ на жанри. Місце авторської програми щодо жанрової системи досі чітко не визначене, проте журналіст повинен знати рухливі та складні сучасні процеси синтезу жанрів на телебаченні, розуміти роль ведучого й автора.

Особливе місце в підготовці журналіста належить дисципліні «Розмовні формати та ток-шоу». На комплексний іспит виносяться теоретичні питання та практичні завдання, пов'язані з діалогічністю телебачення, особливостями комунікативного процесу у розмовних програмах, жанровими характеристиками виступу як прямого звернення до аудиторії з телеекрану. До того ж робиться акцент на персоніфікації телебачення (розмовний телеформат), амплу журналіста на телебаченні, іміджі та образі ведучого розмовних телепрограм.

На комплексних екзаменах студент-випускник також має виявити знання та навички з глобальної тележурналістики. Програма екзамену охоплює матеріал, пов'язаний з інформаційною діяльністю глобальних медіа, роботою тележурналіста в глобальних мережах, редакційною політикою та ідеологією глобальних телеканалів. Також теоретичні питання та практичні завдання комплексного екзамену ґрунтуються на знаннях поліжанрової та полістилістичної сутності медіапродукту глобальних телеканалів, журналістської діяльності в глобальних новинних каналах з точки зору інформативності, доцільності, об'єктивності та використання зображально-виражальних засобів екранної дії.

Програма покликана надати допомогу студентам при підготовці до екзамену визначити та систематизувати зміст дисциплін, пов'язаних із спеціалізацією «Тележурналістика», виділити стрижневі питання й акцентувати на них увагу, тим самим забезпечити систематизацію матеріалу і можливість самоконтролю.

З метою підвищення ефективності програми як навчально-методичного документа до неї також включені списки рекомендованої літератури.

На комплексному екзамені оцінка сформованості вмінь проводиться опосередковано, критерії її визначення – правильність уявлень студента про функціональний характер того чи іншого вміння, його роль в організації навчального процесу.

Рекомендована програма складена з урахуванням вимог, що висуваються до студентів на випускному екзамені, з метою виявлення різнобічних та глибоких знань з циклу фахових дисциплін.

Комплексний екзамен для магістрантів спеціальності 8.03030101 «Журналістика» (ОКР «магістр») проводиться в усній формі.

Випускник повинен засвідчити уміння застосовувати набуті знання на практиці. Актуальним постає завдання відповідності вимог комплексної атестації випускників вимогам сучасної школи.

Розділ 1. Загальні вимоги до атестації

3.1. Атестація випускників за напрямом «XXX» здійснюється за допомогою засобів об'єктивного контролю ступеня досягнення цілей освітньо-професійної підготовки.

3.2. Атестація здійснюється на підставі оцінки рівня професійних знань, умінь та навичок випускників, передбачених освітньо-кваліфікаційною характеристикою магістра в галузі знань «Журналістика та інформація» за напрямом «Журналістика», з використанням загальнокомплексних методів комплексної діагностики: написання і захист магістерської роботи та складання комплексного кваліфікаційного комплексного іспиту з фаху.

3.3. Інформаційною базою, на підставі якої формуються засоби об'єктивного контролю ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-професійної підготовки, є змістовні модулі дисциплін.

3.4. Атестація якості підготовки магістра з «Журналістики» щодо встановлення фактичної відповідності рівня освітньої підготовки вимогам ОКХ здійснюється після виконання студентами навчального плану у повному обсязі Екзаменаційною комісією вищого навчального закладу з цього фаху. Голову ЕК затверджує Вчена рада Університету.

Кваліфікаційні роботи виконуються у вигляді магістерської роботи.

Діагностика якості підготовки магістрів здійснюється під час атестації магістрів у терміни, що передбачені навчальним планом.

Розділ 2. Етапи та загальний зміст комплексного кваліфікаційного екзамену

4.1. Комплексний кваліфікаційний екзамен, що передбачає виконання певних атестаційних кваліфікаційних завдань, є адекватною формою кваліфікаційних випробувань, яка об'єктивно і надійно визначає рівень освітньої та професійної підготовки випускників вищих навчальних закладів, оцінювання ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-професійної підготовки студентів відповідно до об'єктивних критеріїв.

Зміст теоретичних і практичних питань і завдань, що виносяться на екзамен, орієнтується на діагностику рівня опанування магістром професійних компетенцій, що визначені у галузевому стандарті «СВО ОКХ Київського університету імені Бориса Грінченка. Освітньо-кваліфікаційна характеристика магістра».

Дисципліни, що виносяться на комплексну атестацію

№ з/п	Шифр навчальної дисципліни за ОПП	Дисципліна, що виносяться на комплексну атестацію
1	1.4.ПП	Телевиробництво
1	7.3.ПП	Авторська домінанта телевізійної програми
2	1.4.ПП	Глобальна тележурналістика
3	1.4.ПП	Розмовні формати та ток-шоу
4	7.3.ПП	Інфотеймент

4.2 На основі узагальнених завдань випусковими кафедрами вищого навчального закладу за напрямом підготовки створюються екзаменаційні білети.

Комплексний комплексний екзамен з фахових дисциплін магістри складають за розробленими і затвердженими на відповідних кафедрах екзаменаційними білетами, до яких увійшли питання, спрямовані на виявлення у студентів загальнотеоретичних знань, вміння застосовувати інтегровані знання програмового матеріалу при вирішенні практичних завдань, власної думки та особистісного ставлення. Питання екзаменаційних білетів, що охоплювали увесь зміст програми з дисциплін, мають не тільки репродуктивний, а й проблемно-пошуковий характер.

Комплексний кваліфікаційний екзамен з фахових дисциплін

Зразок білета комплексного кваліфікаційного екзамену

1. Питання з теорії телебачення та тележурналістики
2. Питання з практики та методики тележурналістики
3. Питання, пов'язані з телевиробництвом

Питання екзаменаційних білетів орієнтовані на перевірку системи знань випускника та його вміння чітко будувати свою відповідь із використанням належної кількості фактів й аргументів, оперуванням відповідним ілюстративним матеріалом для доведення висловленого.

Орієнтовні питання з дисциплін, винесених на атестацію

1. Властивості телебачення.
2. Програмування та мовна концепція телеканалу.
3. Телебачення як засіб масової комунікації, журналістський аспект.
4. Тенденції розвитку української тележурналістики.
5. Видовищна природа екранної дії. Складові екранного видовища.
6. Контент мовлення. Типологія програмного продукту.
7. Види інформації в контексті телемовлення
8. Телецентр як комплекс технічних засобів, призначених для створення програм телевізійного мовлення.
9. Етапи створення телепродукту.
10. Творчі професії на телебаченні.
11. Жанри тележурналістики. Види телевізійних програм.
12. Синкретизм дії телепередачі. Циклічна та нециклічна продукція.
13. Позичування телепередачі на цільову аудиторію.
14. Виступ у кадрі як жанр інформаційної публіцистики та складова групи телепрограм.
15. Специфіка новинної тележурналістики.
16. Структура програми новин. Інформаційне наповнення.
17. Види інформаційних повідомлень в програмі новин.
18. Сценарний план (синопсис) та сценарна заявка на телебаченні.
19. Драматургічна композиція: природа конфлікту та дії.
20. Специфіка драматургії відповідно телеформату та телевізійного жанру (виду) програми.
21. Кадр, план, ракурс, композиція та атмосфера кадру.
22. Зйомка у русі – можливості впливу на аудиторію.
23. Режисерсько-операторські аспекти створення відео сюжету.
24. Національна держава і глобальні медіа: історія взаємозв'язку та конфлікту
25. Етапи розвитку системи міжнародних новин
26. Глобальні теленовини: загальні ознаки.
27. Типологія глобальних телеканалів.
28. CNN International : перша глобальна телемережа новин.
29. Корпоративна та інформаційна політика CNN International .
30. Особливості жанру «репортаж» на каналі CNN International.
31. BBC WORLD: традиції британського мовлення.
32. Інформаційна політика BBC World. Стандарти роботи журналістів BBC.
33. Формат Euronews – дайджест новинних репортажів від різних телекомпаній Європи.
34. Відмінності телеконтенту Euronews від контенту інших глобальних мереж, переваги.
35. Особливості роботи журналістів Euronews.
36. Al-Jazeera - «арабська BBC».

- 37.Репортажність як загальний стиль мовлення CNN International.
- 38.Передумови виникнення інфотейменту.
- 39.Розвиток інформаційних технологій та засобів масових комунікацій (телебачення, інтернет, конвергентне медіа).
- 40.Феномен розваги, феномен гри (теорія Хейзинга), поняття інформації.
- 41.Теорія Тофлера. Футуршок (шок майбутнього) як особливий психологічний стан.
- 42.Гра як метод створення нового стилю подання новин.
- 43.Елементи екранного видовища та симультантність телебачення як складові інфотейменту.
- 44.Інфотеймент в українському телепросторі.
- 45.Використання у текстах авторських метафор та порівнянь.
- 46.Змішування жанрів як основа розвитку інфотейменту на телебаченні.
- 47.Виникнення гібридних жанрових форм, процес жанрового збагачення.
- 48.Технології створення відеопродукту у форматі «інфотеймент».
- 49.Відеосюжет та репортаж в новинних програмах: особливості сприйняття цільової аудиторії, мовленнєвий стиль, зміст, відбір відеоряду, «лайви», «репераунди».
- 50.Художньо-публіцистичні жанри: нариси-портрети, подорожні нариси (тревел-шоу).
- 51.Шоутизація телебачення. Ранкові шоу.
- 52.Авторське телебачення як популярний напрямок телевізійного дискурсу в інформаційному просторі України.
- 53.Поняття "персоніфікації" в тележурналістиці.
- 54.Стиль журналіста як особистісна характеристика автора. Поняття "особистість" у телевізійному ефірі.
- 55.Трансформація авторських програм - від телебачення автора до телебачення брендів.
- 56.Автор та ведучий сучасної телепрограми як презентатор колективної роботи
- 57.Телеведучі як “обличчя телебачення”, “обличчя телеканалу
- 58.Стилістика, форма, структурні елементи побудови телевізійної програми. Фактологічна та творча складова авторського задуму телепрограми, їх синтез в мисленні автора.
- 59.Початковий авторський задум журналіста як надзавдання та головна ідея.
- 60.Фактологічна та творча складова авторського задуму телепрограми, їх синтез в мисленні автора.

Зразок практичного завдання

1. Визначити вид телерепортажу та його тему (відео додається).

3. Вимоги до змісту кваліфікаційних робіт (магістерських робіт)

Магістерська робота – кваліфікаційна робота, яка визначається науковою новизною і має практичне значення. Тема магістерської роботи повинна бути актуальною й відповідати сучасному етапу вивчення тієї чи іншої проблеми, а також відкривати для студента можливості самостійного наукового пошуку.

маг робота виконується під керівництвом кваліфікованого викладача, який консультує студента, допомагає скласти план роботи, орієнтує студента в наукових концепціях, напрямках та методиці дослідження. Магістерські роботи виконуються в межах кафедральної теми.

Кваліфікаційна робота вважається актуальною за таких умов:

- запропонована тема роботи недостатньо досліджена в журналістиці;
- по темі роботи існують публікації автора.

Тематика кваліфікаційних робіт

Тематика магістерських робіт розробляється щорічно випускаючими кафедрами і уточнюється в процесі індивідуальної роботи зі студентами. Вибираючи тему студент керується певними науковими інтересами чи опирається на набутий практичний досвід. Найбільш підготовленим студентам кафедра може запропонувати розробку проблемної теми.

Вибір конкретної теми магістерської роботи визначається її актуальністю, новизною і практичним значенням. При цьому враховується наявність власних науково-методичних і методичних наробок, можливість опрацювання експериментального матеріалу, перспективу професійної орієнтації. Тематика кваліфікаційних робіт повинна бути безпосередньо пов'язана з вирішенням типових завдань професійної діяльності, що визначені в ОКХ.

Перелік КОМПЕТЕНЦІЙ професійної діяльності,
що виносяться для виконання кваліфікаційних робіт

Шифр компетенцій за ОКХ	Типові завдання професійної діяльності
<i>1</i>	<i>2</i>
06.КСО, 04.КЗН, 01.КІ 03.КІ	Самостійно опрацьовувати наукові першоджерела, самостійно узагальнювати і систематизувати знання з дисципліни, укладаючи схеми, таблиці, розробляючи презентації.
06.КСО 01.КЗН 02.КЗН 03.КЗН 05.КЗН 02.КСП	<p>Усвідомлювати структуру власної пізнавальної діяльності: мотив-мету, план її досягнення, хід здійснення плану, оцінювання результату;</p> <p>самостійно визначити мету власної пізнавальної діяльності забезпечувати її досягнення (практично); виконувати мисленнєві дії (аналіз порівняння, узагальнення, конкретизація, синтез, експериментування);</p> <p>формулювати висновки за аналогією, моделювати, робити припущення і добирати переконливі аргументи на підтвердження висловлених тез; критично оцінювати сприйняту інформацію, а також спростовувати хибні твердження, оперуючи відомими уявленнями і поняттями лінгвістичного й позалінгвістичного плану.</p>
КСП.06 КСП.11 КСП.10 КСП.11 КСП.12 КСП.13 КСП.14 КСП.15 КСП.16 КСП.17 КСП.18	<p>Вміти створити новинний розважальний продукт</p> <p>Вміння використати орнаментику у дизайні медіапродукту</p> <p>Вміння створити інформаційні одиниці різного плану</p> <p>Вміння створювати розмовні формати ТБ і ток-шоу</p> <p>Вміння монтувати телевізійні програми</p> <p>Уміння вирізняти авторські функції в телепрограмах</p> <p>Уміти забезпечити технічні параметри створення електронних видань</p> <p>Уміння створювати і забезпечувати діяльність блогів</p> <p>Уміння використовувати нові аудіовізуальні форми в медіа</p> <p>Уміння безпечного використання інтернет-технологій в</p>

Шифр компетенцій за ОКХ	Типові завдання професійної діяльності
	професійній діяльності
КЗН.01 КІ.02 КСП.07	Вміння організувати роботу в сфері надання інформаційних послуг
КІ.01	Вміння узагальнювати та систематизувати явища телебачення та електронних медіа
КСП.02	Знати етапи розвитку українських та світових медіа
КЗП.02	Знати основну термінологічну систему сучасних соціальних комунікацій
КЗП.06 КСП.08	Вміння кваліфіковано здійснювати створення і редагування медійних текстів
КІ.02 КСП.08	Вміння працювати з різними типами текстів, з мовними формами різних жанрів, стилів і підстилів

Тема кваліфікаційної роботи має конкретизувати типові завдання виробничої діяльності, містити мету та предмет розроблення, галузь застосування.

Студент має право запропонувати на розгляд випускаючої кафедри власну тему.

Організація діагностики якості підготовки

6.1. Порядок створення і робота екзаменаційної комісії

Екзаменаційна комісія створюється щорічно для проведення атестації – комплексних екзаменів і захисту кваліфікаційних робіт та діє протягом календарного року як єдина для денної, заочної форм навчання та екстернату з кожної спеціальності.

До складу комісії входять викладачі випускаючих та профільних кафедр, провідні фахівці. Персональний склад ЕК затверджується ректором не пізніше ніж за місяць до початку роботи.

Графік роботи комісії затверджується ректором.

Захист кваліфікаційних робіт проводиться на відкритому засіданні ЕК за участю не менше половини її складу при обов'язковій присутності голови.

Регламент засідань ЕК встановлює її голова.

Рішення ЕК про оцінку кваліфікаційної роботи, а також про присвоєння випускнику освітнього рівня та кваліфікації, видачу йому документа про освіту і кваліфікацію приймається на закритому засіданні відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, які брали участь у засіданні. Голос голови ЕК є вирішальним при однаковій кількості голосів.

Засідання ЕК протоколюються. У протоколи вносяться:

- оцінки складання комплексного кваліфікаційного екзамену;
- оцінка захисту кваліфікаційної роботи;
- запитання до випускника з боку членів та голови ЕК;
- окремі думки членів ЕК;
- здобуті освітній рівень і кваліфікація;
- назва документа про освіту і кваліфікацію (з відзнакою чи без відзнаки), який видається випускнику;
- інші відомості.

Протоколи підписують голова та члени ЕК, які брали участь у засіданні. Результати захисту кваліфікаційних робіт визначаються оцінками "відмінно", "добре", "задовільно" та "незадовільно" та оцінки за 100-бальною системою ECTS та оголошуються того ж дня після оформлення протоколів засідання ЕК.

У випадках, коли захист кваліфікаційної роботи визначається незадовільним, ЕК встановлює, чи може студент подати на повторний захист ту саму роботу з доопрацюванням, чи зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену випускаючою кафедрою.

Студент, який не захистив кваліфікаційну роботу, допускається до повторного захисту не менше ніж через рік протягом трьох років.

Після закінчення роботи ЕК голова складає звіт та подає його до навчального відділу. У звіті аналізується актуальність тематики, якість виконання кваліфікаційних робіт, уміння випускників застосовувати знання при вирішенні виробничих проблемних ситуацій, недоліки в підготовці, рекомендації щодо вдосконалення навчального процесу.

Звіти голів ЕК і результати комплексної атестації обговорюються на засіданні ради Інституту.

Критерії оцінювання якості підготовки

Професійна підготовка фахівця – це формування розвиненої, компетентної, здатної швидко адаптуватися до динамічних умов діяльності особистості на основі удосконалення змісту й технологій навчання студента. На комплексну атестацію винесено основні питання з фахових дисциплін, що дасть змогу перевірити стан підготовки майбутніх вчителів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися у швидкому потоці наукової інформації з питань літературознавства, мовознавства та спеціалізації.

При узагальненні оцінювання відповідей на екзамені та оцінюванні роботи члени комісії користуються такими вимогами й критеріями:

Підсумкова кількість балів (max – 100)	За національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Критерії оцінювання
90-100	відмінно	A	оцінку “відмінно” отримує студент, який продемонстрував всебічні, систематичні й глибокі знання програмового матеріалу, вільно володіє спеціальною термінологією, викладає матеріал послідовно, правильно застосовує теоретичні знання з різних дисциплін для розв’язання практичних завдань; уміє розробляти методику вирішення дослідницьких проблем, використовуючи при цьому новітні досягнення теорії телебачення та тележурналістики, технології телевиробництва, припускається 2-3 неточності у викладенні матеріалу, які не призводять до помилкових висновків і рішень
82-89 75-81	добре добре	B C	оцінку “добре” отримує студент, який достатньо розкриває основний зміст теоретичних питань, володіє навичками

			створення відеосюжету, вміє теоретично обґрунтувати й застосувати набуті знання з методики та технологій телевиробництва; правильно використовує професійну термінологію, не допускає у відповіді грубих помилок; можливі 1-2 неточності у використанні спеціальної термінології, несуттєві помилки у висновках, узагальненнях, які не спотворюють зміст відповіді
66-74 60-65	задовільно задовільно	Д Е	оцінку “задовільно” отримує студент, який в основному правильно відповідає на питання, але викладає матеріал неповно, не завжди послідовно; відчуває певні труднощі у застосуванні теоретичного матеріалу для виконання практичних завдань; помиляється в застосуванні професійної термінології
35-59	незадовільно з правом повторного складання при поновленні на ДЕК	FX	оцінку “незадовільно” отримує студент, який не може розкрити основний зміст теоретичних питань, не володіє навичками застосування набутих знань для виконання практичних завдань; не володіє професійною термінологією; допускає грубі помилки в остаточних висновках

Набуті знання та вміння оцінюються за критеріями:

За кожне теоретичне питання випускник може максимально отримати 30 балів, за практичне – 40 балів.

Перше питання стосується певної проблеми комунікативного процесу та його форм, масової інформації як основи масово-комунікативного процесу, теорії телебачення та тележурналістики, її засобів і прийомів. Оцінка знань випускників з дисциплін є комплексною, становить еквівалент усієї сукупності теоретичних відомостей, умінь і навичок, набутих у процесі вивчення зазначених курсів.

25-30 балів – випускник дає вичерпну відповідь на поставлене питання і виявляє глибокі ґрунтовні знання з певної теми, демонструє знання загальних характеристик телевиробництва, створення телепрограм різних жанрів, специфічних особливостей термінологічного апарату та прийомів конкретних методів, структуру телеконтенту, систему телевізійних жанрів, а також спроможність мислити нестандартно, використовувати адекватні технології та моделі для створення комунікативних дискурсів, давати оригінальне тлумачення проблем, здатність самостійно інтерпретувати, узагальнювати, робити висновки на основі конкретного матеріалу, аналізувати глобальні комунікативні процеси з точки зору їх ефективності, якості, суспільної значимості, давати об’єктивну оцінку

впливовим ЗМІ та творчим здобуткам діячів вітчизняної та світової журналістики. Випускник вільно оперує журналістикознавчою термінологією, характеризує функції, структуру різних типів видань, формує цілісні концепції осмислення явищ інформаційного простору.

20-24 бали – випускник правильно і майже в достатньому обсязі дає відповідь на поставлене питання, що підтверджує його глибокі знання з дисциплін, демонструє розуміння специфічної структури журналістських текстів, аналізує її та володіє термінологічним та понятійним апаратом теорії журналістики і журналістської творчості.

15-19 балів – випускник недостатньо орієнтується в матеріалі, поверхово сприймає структуру комунікативних процесів, зміст та жанри публіцистичних текстів, фото- та відеоматеріалів не завжди може самостійно виявити специфіку журналістських текстів.

1-14 балів – випускник не може викласти зміст питання, погано орієнтується у навчальному матеріалі, категоріях тележурналістики, не вміє на належному рівні оперувати термінологічним та понятійним апаратом. Інколи звучать завчені напам'ять фрази, які випускник не може чітко пояснити; відсутні приклади, допускаються грубі фактичні помилки. Висловлювання студента «бідне», спрощене, містить 7 мовленнєвих огріхів.

Друге питання – із історії української чи зарубіжної журналістики.

25-30 балів – студент вільно і повно володіє фактичним матеріалом щодо виникнення та розвитку засобів масової інформації різних країн світу і України, має цілісне уявлення про світову та українську журналістику як динамічне і комплексне явище, здатний донести цей матеріал до свідомості інших, аргументуючи будь-яке його положення; виявляє творчі здібності в опрацюванні поставленої проблеми; уміє встановлювати міжпредметні зв'язки, грамотно коментувати питання у діахронічному та синхронічному розрізах, кваліфіковано веде дискусію. При відповіді студент не допускає фактичних і мовленнєвих помилок.

20-24 бали – студент засвідчує високий рівень осмислення вивченого, спроможний логічно, аргументовано, чітко, точно і вільно висловлювати власні думки, не допускає фактичних помилок. Спостерігається уміння коментувати історичні явища, встановлювати системні зв'язки. Мовлення чітке, логічне, хоча допускаються незначні мовленнєві помилки.

15-19 балів – студент досить послідовно і логічно відтворює матеріал, проте не може обґрунтувати висловлені думки з історії української та зарубіжної журналістики, проявляє поверховість суджень, не вміє пояснити суті конкретних історичних явищ та процесів, не може самостійно визначити специфіку розвитку засобів масової інформації, неточно визначаючи причини та наслідки окремих історичних фактів; відповідає на більшість запитань, що конкретизують відповідь; може навести окремі завчені приклади, проте не завжди точно. У відповіді допускає до 4-х фактичних, 5-ти мовленнєвих помилок.

1-14 балів – відповідь характеризується низьким рівнем усвідомлення, студент допускає істотні помилки у викладенні матеріалу, не володіє тележурналістською термінологією, порушує логіку відповіді, відтворює матеріал на елементарному рівні, називаючи окремі факти. Інколи звучать завчені напам'ять фрази, які випускник не може чітко пояснити; відсутні приклади, допускаються грубі фактичні помилки. Висловлювання студента «бідне», спрощене, містить 7 мовленнєвих огріхів.

Третє – практичне завдання.

30-40 балів виставляється за те, що:

випускник повністю оволодів теоретичним матеріалом, логічно і послідовно застосовує його при аналізі відеоматеріалу; виявляє творчий підхід до вивченого; засвідчує ознаки самостійної життєвої позиції, оцінюючи нові факти, явища, погляди; при відповіді не допускає фактичних і мовленнєвих помилок.

19-29 балів виставляється за те, що:

студент здатен досить послідовно аналізувати відеоматеріал, застосовує набуті знання в стандартних ситуаціях, але не спроможний виконувати завдання, що вимагають застосування трансформаційних умінь. Здатен зв'язно висловлюватися, добре відтворювати вивчений матеріал.

1-18 балів виставляється за те, що:

студент не зміг самостійно проаналізувати запропонований відеоматеріал за основними критеріями, його відповідь характеризується низьким рівнем усвідомлення; допускаються грубі фактичні помилки; висловлення «бідне», спрощене, містить понад сім мовленнєвих огріхів.

При оцінюванні відповіді студента члени екзаменаційної комісії керуються такими критеріями:

- правильність, змістовність, аргументованість відповідей;
- уміння проілюструвати теоретичний матеріал власними прикладами;
- уміння застосувати теоретичні знання з різних дисциплін для розв'язання практичних завдань;
- уміння самостійно зробити висновки з наведених фактів;
- володіння технологією створення телепродукту різних жанрів.

Під час іспиту студент повинен продемонструвати такі знання й уміння:

Оцінювання виконання магістерської роботи

Деякі вимоги, виконання яких забезпечує максимальну оцінку кваліфікаційній роботі:

- об'єктивне висвітлення стану питання з творчим використанням сучасних джерел інформації;
- практичне значення результатів;
- наявність посилань на джерела інформації;
- відсутність дублювання, описового матеріалу, стереотипних рішень, що не впливають на суть та висвітлення отриманих результатів;
- використання прикладних пакетів комп'ютерних програм;
- оформлення відповідно до чинних стандартів;
- загальна та професійна грамотність, лаконізм і логічна послідовність викладу матеріалу;
- якість оформлення;
- самостійність виконання.

Оцінювання магістерської роботи здійснюється за наступними критеріями:

- відповідність змісту роботи обраній темі, її актуальність (10 б.);
- логічність структури роботи та чітка програма роботи (10 б.);
- ґрунтовність, повнота і науково-критичний аналіз літератури з проблеми дослідження (20 б.);
- успішність виконання завдань магістерської роботи (10 б.);
- рівень аналізу зібраного фактичного матеріалу (10 б.);
- новизна, теоретичне і практичне значення (10 б.);
- літературне, технічне й естетичне оформлення роботи (10 б.);
- публічний захист роботи (аргументованість, переконливість, вільне володіння матеріалом, культура мовлення) (20 б.).

Методичне забезпечення комплексної атестації

Методичні матеріали мають забезпечити самостійну роботу студента з підготовки до комплексної атестації.

Методичні матеріали розробляються випускаючими кафедрами, розглядаються і затверджуються вченою радою Інституту.

Методичні рекомендації щодо самостійної роботи підготовки студента до комплексної атестації подаються за наступною структурою.

- методичні рекомендації до написання;
- методичні рекомендації до складання комплексного кваліфікаційного екзамену.

Документи про освіту та кваліфікацію

Здобувачі освітньо-кваліфікаційного рівня “магістр”, які успішно пройшли атестацію, отримують диплом про здобуття відповідного рівня вищої освіти за відповідним напрямом підготовки та кваліфікації магістра.

Студентам, які мають не менше 75% відмінних оцінок з усіх навчальних дисциплін і практичної підготовки, оцінки "добре" з інших дисциплін та оцінки "відмінно" за результатами атестації, видається диплом з відзнакою.

Студенти, які отримали незадовільну оцінку при складанні комплексного екзамену або при захисті кваліфікаційної (магістерської) роботи, відраховуються з Університету та одержують академічні довідки.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Безклубенко С. Д. Відеологія. Основи теорії екранних мистецтв / С.Д. Безклубенко – К.: “Альтерпрес”, 2004. – 328 с.
2. Вайштенберг З. Новинна журналістика. Київ: Академія Української Преси, 2011. – С. 21-45.
3. Венгер І.Я. Проблема авторства на телебаченні / І. Я. Венгер // Теле- та радіожурналістика: наук. зб. – Вип. 10. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2011. – С. 64 – 70
4. Венгер І. Я. Авторські програми в контексті комерційного телебачення / І.Я. Венгер // Теле- та радіожурналістика: наук. зб. – Вип. 13. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. – С. 169-175.
5. Горюнова Н. Л. Художньо-виразні засоби екрану. Зображально-звуковий образ : учеб. посібник / Н. Л. Горюнова. – М., 2000. – Ч. III. – 138 с.
6. Гоян В. Екранність телевізійної мови як приклад пропорційної взаємодії візуально-вербальних образів телекомунікації - Електронний ресурс : <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2148>
7. Дауни Л. О будущем новостных организаций и новостей (в США) : пер. с англ. [Електронний ресурс] / Леонард Дауни, Роберт Кайзер // Право общества знать. – Израиль, 2013. – 3 с. Режим доступу до ст : <http://www.imw.org.il/russian/article.php?id=312>
8. Дворко Н.І. Інтерактивний документальний фільм: творчий пошук і експериментування. // Збірник наукових праць SWorld. – Випуск 3. Те 49. – Одеса : КУПРІЄНКО СВ, 2013. – С. 41-45.
9. Дворко Н.І. Виразні можливості телевізійного екрана // Електронні ЗМІ : Сучасний стан і розвиток : Навч-практ. Конф. Каф. Журналістики СПбГУП: під. ред. М. І. Кіма, 2002. – С. 82-84.

10. Лісневська А. Л. Інфотейнмент та гра як складові технології створення телевізійних новин [Електронний ресурс] / А. Л. Лісневська // Синопис: текст, контекст, медіа. – 2014. - № 3 (7).
11. Лісневська А.Л. Мистецтво телевізійного репортажу [Текст] : навч.-метод. посіб. для студ. за напрямом підготов. "Кіно-, телемистецтво" "Тележурналістика" / А. Л. Лісневська, Т. Коженівська ; Луган. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. - Луганськ : ЛНУ ім. Т. Шевченка, 2013. - 188 с. – Електронний ресурс : http://elibrary.kubg.edu.ua/4057/1/O_Lisnevsk_MTR_GI.pdf
12. Любимов Б.И. Великобритания и глобализация мирового теле- и радиовещания // Вестник Моск. ун-та. – Сер. 10: Журналистика. – 1999. – № 5, 6.
13. Мертон Р., Фіске М., Кендалл П. Сфокусоване інтерв'ю. - М., 1991.
14. Миллерсон Дж. Телевізійне виробництво: Пров. з англ. під ред. Маковецьва В. Р. - М: Изд-во ГИТР, 2004. - 567 с
15. Новітні технології телерадіомовлення: світовий досвід Матеріали наукового колоквиуму Київ, 16 листопада 2011 р. Упорядник В. Гоян. – Електронний ресурс : <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=rozdiy&rozdil=6>
16. Орлова В. В. Глобальные телесети новостей на информационном рынке / В. В. Орлова - М.: Изд-во. «РИП-холдинг», 2003. – 124 с.
17. Пенчук І.Л. Телевізійна журналістика. Навч.-метод. вид. / І.Л. Пенчук. – Запоріжжя : Видавництво ЗІДМУ, 2004. – 170 с.
18. Прайс М. Телевидение, телекоммуникации и переходный период: право, общество и национальная идентичность / Монро Прайс. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 2000. – 186 с.
19. Рабигер М. Режисура документального кіно (рефер. викласти.). Навч. посібник / М. Рабигер. – М. : ИПКРТ. – 96 с.
20. Саруханов В. А. Азбука ТБ / В. А. Саруханов. – М: Аспект Пресс. 2002. – 222с. Саруханов В. А. Азбука ТБ / В. А. Саруханов. – М: Аспект Пресс. 2002. – 222с.
21. Симоніна Н. Новітні жанри української тележурналістики: розвиток інфотейнменту [Електронний ресурс] / Н. Симоніна. – К., 2012 - 5 с. Режим доступу до ст : http://journal.univ.kiev.ua/trk/publikacii/symonina_publ.Php
22. Сметанина С. И. Медиа-текст в системе культуры : динамические процессы в языке и стиле журналистики конца XX в. / С.И. Сметанина–СПб. : Изд-во Михайлова В. А., 2002. – 382 с.
23. Телевізійна журналістика: Учеб. // Редколегія: Г. В. Кузнецов, Ст. Л. Цвік, А. Я. Юровський. – М, 1998.

24. Тоффлер Э. Шок будущего : пер. с англ. / Элвин Тоффлер. – М. : АСТ, 2002. – 557 с.
25. Уразова С.Л. Сегодня и завтра телевидения в США // ТКТ. – 2002. – № 11 ; То же [Электронный ресурс]. – URL : http://barsic-cat.narod.ru/tkt/archive/11_2002/ustv.htm (14.01.2016).
26. Фрольцова Н. Т. Типологія творчої діяльності в аудіовізуальній комунікації. / М.Т. Фрольцова – Мн., 2003.
27. Фрумкін Р. М. Сценарна майстерність: кіно — телебачення — реклама : навчальний посібник / Р. М. Фрумкін. — изд. 2-е. — М : Академічний проект, 2007. — 224 с.
28. Халер М. Репортаж: Навчальний посібник / Пер. з нім. В.Климченко, В.Олійник; За загал. ред. В. Ф. Іванова. – К.: Академія Української Преси, Центр Вільної Преси, 2011. – 348 с.
29. Халлер М. Пошук і збір інформації: Навчальний посібник/ За загал. ред. В. Ф. Іванова та А. Коль. – К.: Академія Української Преси, Центр Вільної Преси, 2006. – 308 с.
30. Щербаков Ю. Сам собі і оператор, сам собі режисер / Ю. Щербаков. – Ростов н/Д: Фенікс, 2000. – 448 с.
31. Ширман Р.Н. Телевізійна режисура. Майстер-клас / Р.Н.Ширман. – К.:ЗАТ “Телерадіокур’єр”, 2004. – 448 с.
32. Шостак М. И. Репортер: професіоналізм и етика / М. И. Шостак. – М. : РИП-холдинг, 2002. – 164 с.
33. Шубіна І. Основи драматургії та режисури рекламного відео: Творча майстерня рекламіста.- М: ІКЦ «Март», Ростов н/Д: Видавничий центр «Березень», 2004
34. Яковець А.В. Телевізійна журналістика: теорія і практика : підручник / [Анатолій Володимирович Яковець](#) . – Київ : ВД "Києво-Могилянська академія", 2007 . – 239 с.